

DIRECTIVE

DIRECTIVA 2008/105/CE A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI

din 16 decembrie 2008

privind standardele de calitate a mediului în domeniul apei, de modificare și de abrogare a Directivelor 82/176/CEE, 83/513/CEE, 84/156/CEE, 84/491/CEE, 86/280/CEE ale Consiliului și de modificare a Directivei 2000/60/CE

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

ansamblu și dezvoltarea echilibrată a regiunilor sale, precum și avantajele și costurile care pot rezulta de pe urma acțiunii sau a lipsei de acțiune.

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene, în special articolul 175 alineatul (1),

având în vedere propunerea Comisiei,

(4) Decizia nr. 1600/2002/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 iulie 2002 de stabilire a celui de-al șaselea program comunitar de acțiune pentru mediu ⁽³⁾ precizează că mediul, sănătatea și calitatea vieții reprezintă unele dintre prioritățile cheie ale programului menționat și subliniază, în special, necesitatea adoptării unor acte normative mai specifice în domeniul apei.având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽¹⁾,

după consultarea Comitetului Regiunilor,

hotărând în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 251 din tratat ⁽²⁾,(5) Directiva 2000/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 octombrie 2000 de stabilire a unui cadru de politică comunitară în domeniul apei ⁽⁴⁾ definește o strategie de combatere a poluării apei și prevede adoptarea de măsuri specifice suplimentare de control al poluării și standarde de calitate a mediului (SCM). Prezenta directivă stabilește SCM-uri în conformitate cu dispozițiile și cu obiectivele Directivei 2000/60/CE.

întrucât:

(1) Poluarea chimică a apelor de suprafață reprezintă o amenințare atât pentru mediul acvatic, cu efecte cum ar fi toxicitatea acută și cronică pentru organismele acvatice, acumularea în ecosisteme și dispariția habitatelor și a speciilor, cât și pentru sănătatea umană. Ca o măsură priorităară, ar trebui identificate cauzele poluării, iar emisiile ar trebui tratate la sursă, în modul cel mai eficient din punct de vedere economic și al mediului.

(6) În conformitate cu articolul 4 din Directiva 2000/60/CE, în special alineatul (1) litera (a), statele membre ar trebui să pună în aplicare măsurile necesare, în conformitate cu articolul 16 alineatele (1) și (8) din respectiva directivă, cu scopul de a reduce treptat poluarea cu substanțe prioritare și de a stopa sau elimina treptat emisiile, evacuările și pierderile de substanțe prioritare periculoase.

(2) În conformitate cu articolul 174 alineatul (2) teza a doua din tratat, politica comunitară în domeniul mediului trebuie să se bazeze pe principiul precauției, precum și pe principiul acțiunii preventive, pe principiul remedierii, cu prioritate la sursă, a daunelor provocate mediului și pe principiul „poluatorul plătește”.

(3) În conformitate cu articolul 174 alineatul (3) din tratat, la elaborarea politicii de mediu, Comunitatea trebuie să aibă în vedere datele științifice și tehnice disponibile, condițiile de mediu din diferitele regiuni ale Comunității, dezvoltarea economică și socială a Comunității în

(7) Numeroase acte comunitare adoptate începând cu anul 2000 reprezintă măsuri de control al emisiilor pentru substanțe prioritare individuale, în conformitate cu articolul 16 din Directiva 2000/60/CE. În plus, numeroase măsuri de protecție a mediului intră în sfera de aplicare a altor acte legislative comunitare în vigoare. Prin urmare, ar trebui să se acorde prioritate punerii în aplicare a instrumentelor existente și revizuirii acestora, față de stabilirea de noi controale.

⁽¹⁾ JO C 97, 28.4.2007, p. 3.

⁽²⁾ Avizul Parlamentului European din 22 mai 2007 (JO C 102 E, 24.4.2008, p. 90), Poziția comună a Consiliului din 20 decembrie 2007 (JO C 71 E, 18.3.2008, p. 1) și Poziția Parlamentului European din 17 iunie 2008 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial). Decizia Consiliului din 20 octombrie 2008.

⁽³⁾ JO L 242, 10.9.2002, p. 1.

⁽⁴⁾ JO L 327, 22.12.2000, p. 1.

- (8) În ceea ce privește măsurile de control al emisiilor de substanțe prioritare provenite din surse punctiforme sau difuze, menționate la articolul 16 din Directiva 2000/60/CE, pare mai avantajos din punct de vedere economic și mai potrivit ca statele membre să introducă, atunci când este cazul, pe lângă punerea în aplicare a celorlalte acte legislative comunitare în vigoare, măsuri de control corespunzătoare, în temeiul articolului 10 din Directiva 2000/60/CE, care să se înscrie în programul de măsuri elaborat pentru fiecare district de bazin hidrografic, în conformitate cu articolul 11 din directiva menționată anterior.
- (9) Statele membre ar trebui să amelioreze cunoștințele și datele disponibile privind sursele substanțelor prioritare și căile de poluare, în vederea identificării unor opțiuni de control focalizate și eficiente. Statele membre ar trebui, printre altele, să monitorizeze cu o frecvență corespunzătoare sedimentele și biota, după caz, pentru a furniza date suficiente pentru o analiză fiabilă a tendințelor pe termen lung cu privire la substanțele prioritare care tind să se acumuleze în sedimente și/sau biota. Rezultatele monitorizării, inclusiv monitorizarea sedimentelor și a biotei, ar trebui, după cum prevede articolul 3 din Decizia nr. 2455/2001/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 noiembrie 2001 de stabilire a unei liste de substanțe prioritare în domeniul apei⁽¹⁾, să fie disponibile pentru viitoarele propuneri ale Comisiei, în temeiul articolului 16 alineatele (4) și (8) din Directiva 2000/60/CE.
- (10) Decizia nr. 2455/2001/CE stabilește prima listă de 33 de substanțe sau grupuri de substanțe care au caracter prioritar în cadrul unei acțiuni la nivel comunitar. Printre aceste substanțe prioritare, unele au fost identificate drept substanțe prioritare periculoase cu privire la care statele membre ar trebui să pună în aplicare măsurile necesare cu scopul de a stopa sau elimina treptat emisiile, evacuările și pierderile. În cazul substanțelor prezente în stare naturală sau apărute prin procese naturale, stoparea sau eliminarea treptată a emisiilor, evacuărilor și pierderilor din toate sursele potențiale este imposibilă. Anumite substanțe au fost examinate și ar trebui clasificate. Comisia ar trebui să continue revizuirea listei de substanțe prioritare, stabilind ordinea de prioritate în care aceste substanțe să facă obiectul unor măsuri pe baza unor criterii convenite care să demonstreze riscul pentru mediul acvatic sau prin intermediul acestuia, în conformitate cu calendarul prevăzut la articolul 16 din Directiva 2000/60/CE și să înainteze propuneri după caz.
- (11) În interesul Comunității și în vederea unei reglementări mai eficiente în materie de protecție a apelor de suprafață, se recomandă stabilirea SCM-urilor pentru poluanții clasificați ca substanțe prioritare la nivel comunitar, lăsând în sarcina statelor membre stabilirea, atunci când este cazul, a unor reguli la nivel național privind restul poluanților, sub rezerva aplicării dispozițiilor comunitare relevante. Cu toate acestea, opt poluanți care fac obiectul Directivei 86/280/CEE a Consiliului din 12 iunie 1986 privind valorile limită și obiectivele de calitate pentru evacuările anumitor substanțe periculoase incluse în lista I din anexa la Directiva 76/464/CEE⁽²⁾ și care fac parte din grupul de substanțe cu privire la care statele membre ar trebui să pună în aplicare măsuri cu scopul de a atinge o stare chimică bună până în 2015, sub rezerva dispozițiilor articolelor 2 și 4 din Directiva 2000/60/CE, nu au fost incluși în lista de substanțe prioritare. Cu toate acestea, standardele comune stabilite pentru acești poluanți s-au dovedit a fi utile și din acest motiv este de preferat ca reglementarea acestora să se realizeze în continuare la nivel comunitar.
- (12) Prin urmare, dispozițiile privind obiectivele actuale de calitate a mediului, cuprinse în Directiva 82/176/CEE a Consiliului din 22 martie 1982 privind valorile limită și obiectivele de calitate pentru evacuările de mercur din sectorul electrolizei cloralcanilor⁽³⁾, Directiva 83/513/CEE a Consiliului din 26 septembrie 1983 privind valorile limită și obiectivele de calitate pentru evacuările de cadmiu⁽⁴⁾, Directiva 84/156/CEE a Consiliului din 8 martie 1984 privind valorile limită și obiectivele de calitate pentru evacuările de mercur din alte sectoare industriale decât cel al electrolizei cloralcanilor⁽⁵⁾, Directiva 84/491/CEE a Consiliului din 9 octombrie 1984 privind valorile limită și obiectivele de calitate pentru evacuările de hexaclorociclohexan⁽⁶⁾ și Directiva 86/280/CEE devin superflue și ar trebui eliminate.
- (13) Având în vedere faptul că poluarea chimică poate afecta mediul acvatic atât pe termen scurt, cât și pe termen lung, pentru stabilirea SCM-urilor ar trebui să se ia în considerare datele referitoare atât la efectele acute, cât și la cele cronice. Pentru a asigura o protecție adecvată a mediului acvatic și a sănătății umane, ar trebui stabilite SCM-uri, exprimate sub forma unei valori medii anuale, la un nivel care să asigure protecția împotriva expunerii pe termen lung, precum și standarde de calitate bazate pe concentrații maxime admisibile pentru protecția împotriva expunerii pe termen scurt.
- (14) În conformitate cu normele de la secțiunea 1.3.4 din anexa V la Directiva 2000/60/CE cu privire la frecvența monitorizării, în ceea ce privește monitorizarea respectării SCM-urilor, inclusiv a celor exprimate sub forma concentrațiilor maxime admisibile, statele membre pot introduce metode statistice, precum calculul percentilei, pentru a rezolva problemele legate de valorile extreme, acestea reprezentând devieri foarte mari față de medie, și citirile false, cu scopul de a asigura un nivel acceptabil de încredere și precizie. Pentru a asigura comparabilitatea monitorizării între statele membre, se recomandă stabilirea unor norme detaliate privind aceste metode statistice prin intermediul procedurii comitetului.

(2) JO L 181, 4.7.1986, p. 16.

(3) JO L 81, 27.3.1982, p. 29.

(4) JO L 291, 24.10.1983, p. 1.

(5) JO L 74, 17.3.1984, p. 49.

(6) JO L 274, 17.10.1984, p. 11.

(1) JO L 331, 15.12.2001, p. 1.

- (15) Pentru cea mai mare parte a substanțelor, stabilirea unor valori ale SCM-urilor la nivel comunitar ar trebui să se limiteze, în stadiul actual, la apele de suprafață. Cu toate acestea, în cazul hexaclorbenzenului, hexaclorbutadienei și al mercurului, nu se poate asigura la nivel comunitar protecția împotriva efectelor indirecte și a otrăvirii secundare prin stabilirea de SCM-uri doar pentru apele de suprafață. Prin urmare, se recomandă în cazul acestor trei substanțe stabilirea de SCM-uri pentru biota la nivel comunitar. Pentru a acorda flexibilitate statelor membre, în funcție de strategia de monitorizare aplicată, statele membre ar trebui să poată fie să monitorizeze și să aplice aceste SCM-uri pentru biotă, fie să stabilească SCM-uri mai stricte pentru apele de suprafață care să ofere același nivel de protecție.
- (16) Mai mult decât atât, statele membre ar trebui să poată stabili SCM-uri pentru sedimente și/sau biotă la nivel național și să aplice aceste SCM-uri în locul celor prevăzute pentru apă în anexa I la prezenta directivă. Aceste SCM-uri ar trebui să fie stabilite prin intermediul unei proceduri transparente care implică notificarea Comisiei și a celorlalte state membre, în vederea asigurării unui nivel de protecție echivalent cu standardele de calitate a mediului pentru apă stabilite la nivel comunitar. Comisia ar trebui să rezume aceste notificări în rapoartele sale privind punerea în aplicare a Directivei 2000/60/CE. Mai mult decât atât, sedimentele și biota rămân matrice importante pentru monitorizarea anumitor substanțe cu potențial de acumulare important. În vederea evaluării impactului pe termen lung a activității antropice și a tendințelor care se prefigurează, statele membre ar trebui să ia măsuri, sub rezerva articolului 4 din Directiva 2000/60/CE, în scopul de a se asigura că nivelurile existente de contaminare din biotă și sedimente nu vor crește în mod considerabil.
- (17) În conformitate cu articolul 13 din Directiva 2000/60/CE și punctul 5 din secțiunea A a anexei VII la directiva menționată, orice exceptări de la aplicarea SCM pentru substanțele prioritare, aplicate corpurilor de apă în conformitate cu articolul 4 alineatele (4), (5) și (6) și ținând seama de articolul 4 alineatele (8) și (9) din directiva respectivă, ar trebui înregistrate în planurile de gestionare a districtului hidrografic. Activitățile precum dragarea și transportul, în urma cărora rezultă evacuări, emisii și pierderi de substanțe prioritare, pot fi efectuate cu condiția ca cerințele prevăzute la articolul 4 din Directiva 2000/60/CE, inclusiv condițiile pentru exceptare, să fie îndeplinite.
- (18) Statele membre trebuie să se conformeze dispozițiilor Directivei 98/83/CE a Consiliului din 3 noiembrie 1998 privind calitatea apei destinate consumului uman ⁽¹⁾ și să gestioneze corpurile de apă de suprafață utilizate pentru captarea apei potabile, în conformitate cu articolul 7 din Directiva 2000/60/CE. Prin urmare, prezenta directivă ar trebui pusă în aplicare fără a se aduce atingere cerințelor menționate anterior, care pot necesita standarde mai stricte.
- (19) În vecinătatea evacuărilor din surse punctiforme concentrațiile de poluanți sunt, de obicei, mai ridicate decât concentrațiile ambientale din apă. În consecință, statele membre ar trebui să poată folosi zonele de amestec, în măsura în care acestea nu afectează conformitatea restului corpului de apă de suprafață cu SCM-urile relevante. Dimensiunea zonelor de amestec ar trebui să fie restricționată la proximitatea punctului de evacuare și ar trebui să fie proporțională. În conformitate cu articolul 3 alineatul (4) din Directiva 2000/60/CE, statele membre ar trebui să asigure, după caz, coordonarea pentru întregul district hidrografic a cerințelor care urmăresc realizarea obiectivelor de mediu prevăzute la articolul 4 din respectiva directivă, inclusiv desemnarea zonelor de amestec din corpurile de apă transfrontaliere.
- (20) Este necesar să se verifice conformitatea cu obiectivele de stopare sau eliminare treptată și reducere prevăzute la articolul 4 alineatul (1) litera (a) din Directiva 2000/60/CE și să se asigure transparența evaluării respectării acestor obligații, în special în ceea ce privește luarea în considerare a emisiilor, evacuărilor și pierderilor semnificative rezultate din activități umane. În plus, un calendar pentru stopare sau eliminare treptată și reducere poate fi corelat numai cu un inventar. De asemenea, ar trebui să poată fi evaluată punerea în aplicare a articolului 4 alineatele (4)-(7) din Directiva 2000/60/CE. În același timp, ar trebui prevăzut un instrument adecvat care să permită cuantificarea pierderilor de substanțe produse în mod natural sau a celor rezultate în urma proceselor naturale, în cazul cărora stoparea sau eliminarea treptată din toate sursele potențiale este imposibilă. Pentru a satisface aceste nevoi, fiecare stat membru ar trebui să întocmească un inventar al emisiilor, evacuărilor și pierderilor pentru fiecare district de bazin hidrografic sau o parte a unui district de bazin hidrografic care se află pe teritoriul său.
- (21) Pentru a evita duplicarea muncii atunci când se întocmesc aceste inventare și pentru a garanta coerența între aceste inventare și celelalte instrumente existente în domeniul protecției apei de suprafață, statele membre ar trebui să folosească informațiile culese în conformitate cu Directiva 2000/60/CE și cu Regulamentul (CE) nr. 166/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 ianuarie 2006 de instituire a unui registru european al emisiilor și al transferului de poluanți ⁽²⁾.
- (22) Pentru a asigura protecția adecvată a apelor de suprafață, statele membre care au în comun corpurile de apă de suprafață ar trebuie să își coordoneze activitățile de monitorizare și, dacă este cazul, întocmirea inventarelor.

⁽¹⁾ JO L 330, 5.12.1998, p. 32.

⁽²⁾ JO L 33, 4.2.2006, p. 1.

- (23) Pentru a răspunde mai bine nevoilor statelor membre, acestea ar trebui să poată alege o perioadă de referință adecvată cu o durată de un an pentru a măsura datele de bază din inventar. Cu toate acestea, ar trebui luat în considerare faptul că pierderile rezultate în urma aplicării de pesticide pot varia în mod considerabil de la un an la altul, din cauza variațiilor dozei aplicate, de exemplu ca urmare a unor condiții climatice diferite. Prin urmare, statele membre ar trebui să poată opta pentru o perioadă de referință de trei ani pentru anumite substanțe la care se face referire în Directiva 91/414/CEE a Consiliului din 15 iulie 1991 privind introducerea pe piață a produselor de uz fitosanitar ⁽¹⁾.
- (24) Pentru a optimiza folosirea inventarului, se recomandă stabilirea unui termen până la care Comisia să verifice dacă emisiile, evacuările și pierderile se apropie de standardele care se regăsesc în obiectivele prevăzute la articolul 4 alineatul (1) litera (a) din Directiva 2000/60/CE, sub rezerva articolului 4 alineatele (4) și (5) din respectiva directivă.
- (25) Ar trebuie elaborate ghiduri tehnice pentru a contribui la armonizarea metodologiilor folosite de statele membre pentru a întocmi inventare ale emisiilor, evacuărilor și pierderilor, inclusiv ale pierderilor din poluarea acumulată în sedimente.
- (26) Mai multe state membre sunt afectate de poluare, sursa poluării aflându-se în afara sferei lor naționale de competență. Prin urmare, este necesar să se precizeze faptul că un stat membru nu își încalcă obligațiile stabilite prin prezenta directivă în cazul depășirii limitei impuse de un SCM datorită unei astfel de poluări transfrontaliere, cu condiția să fi îndeplinit anumite condiții și să fi recurs la dispozițiile relevante din Directiva 2000/60/CE.
- (27) Pe baza rapoartelor prezentate de statele membre în temeiul articolului 15 din Directiva 2000/60/CE, Comisia ar trebui să examineze necesitatea modificării actelor în vigoare și necesitatea adoptării unor măsuri suplimentare specifice la nivel comunitar, cum ar fi controlul emisiilor, și, dacă este cazul, să înainteze propunerile corespunzătoare. Comisia ar trebui să prezinte concluziile acestei examinări Parlamentului European și Consiliului, în cadrul raportului întocmit în temeiul articolului 18 alineatul (1) din Directiva 2000/60/CE. În formularea oricăror propuneri de măsuri de control al emisiilor, având în vedere articolul 10 din Directiva 2000/60/CE, Comisia ar trebui să țină seama de
- cerințele existente în materie de control al emisiilor, cum ar fi cele prevăzute în Directiva 2008/1/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 ianuarie 2008 privind prevenirea și controlul integrat al poluării ⁽²⁾, precum și de ultimele evoluții din domeniul tehnologiei de reducere a poluării.
- (28) Criteriile de identificare a substanțelor persistente, bioacumulative și toxice, precum și a substanțelor cu factor de risc echivalent, cum ar fi substanțele foarte persistente și bioacumulative, astfel cum este prevăzut în Directiva 2000/60/CE, sunt stabilite în Documentul de orientare tehnică în vederea evaluării riscurilor, în vederea susținerii dispozițiilor Directivei 93/67/CEE a Comisiei din 20 iulie 1993 de stabilire a principiilor de evaluare a riscurilor pentru om și pentru mediu prezentate de substanțele notificate în conformitate cu Directiva 67/548/CEE a Consiliului ⁽³⁾, ale Directivei 98/8/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 februarie 1998 privind comercializarea produselor biodestructive ⁽⁴⁾ și ale Regulamentului (CE) nr. 1907/2006 al Parlamentului și al Consiliului din 18 decembrie 2006 privind înregistrarea, evaluarea, autorizarea și restricționarea substanțelor chimice (REACH) și de înființare a Agenției Europene pentru Produse Chimice ⁽⁵⁾. Pentru a asigura coerența legislației comunitare, numai aceste criterii ar trebui aplicate substanțelor examinate în conformitate cu Decizia nr. 2455/2001/CE, iar anexa X la Directiva 2000/60/CE ar trebui înlocuită în mod corespunzător.
- (29) Obligațiile prevăzute în directivele menționate în anexa IX la Directiva 2000/60/CE sunt incluse deja în Directiva 2008/1/CE și în Directiva 2000/60/CE și se asigură cel puțin același nivel de protecție în cazul în care SCM-urile sunt menținute sau revizuite. Pentru a garanta o abordare coerentă în materie de poluare chimică a apelor de suprafață și pentru a simplifica și clarifica legislația comunitară în vigoare din acest domeniu, este necesară abrogarea în temeiul Directivei 2000/60/CE, începând cu 22 decembrie 2012, a Directivelor 82/176/CEE, 83/513/CEE, 84/156/CEE, 84/491/CEE și a Directivei 86/280/CEE.
- (30) Au fost luate în considerare recomandările cuprinse în Directiva 2000/60/CE, în special cele ale Comitetului științific pentru toxicitate, ecotoxicitate și mediu.
- (31) În conformitate cu punctul 34 din Acordul interinstituțional pentru o legiferare mai bună ⁽⁶⁾, statele membre sunt încurajate să elaboreze, pentru ele însele și în interesul Comunității, propriile lor tabele, care să ilustreze, pe cât posibil, corespondența dintre dispozițiile prezentei directive și măsurile de transpunere și să le facă publice.

⁽²⁾ JO L 24, 29.1.2008, p. 8.

⁽³⁾ JO L 227, 8.9.1993, p. 9.

⁽⁴⁾ JO L 123, 24.4.1998, p. 1.

⁽⁵⁾ JO L 396, 30.12.2006, p. 1.

⁽⁶⁾ JO C 321, 31.12.2003, p. 1.

⁽¹⁾ JO L 230, 19.8.1991, p. 1.

- (32) Deoarece obiectivul prezentei directive, și anume obținerea unei stări chimice bune a apelor de suprafață prin stabilirea de SCM-uri pentru substanțe prioritare și pentru anumiți poluanți, nu poate fi atins în mod suficient de către statele membre și poate fi, prin urmare, realizat mai bine la nivel comunitar, din motive ce țin de necesitatea de a asigura același nivel de protecție a apelor de suprafață în întreaga Comunitate, Comunitatea poate adopta măsuri, în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este enunțat în articolul 5 din tratat. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este enunțat în respectivul articol, prezenta directivă nu depășește ceea ce este necesar pentru atingerea obiectivului menționat.
- (33) Măsurile necesare punerii în aplicare a prezentei directive ar trebui adoptate în conformitate cu Decizia 1999/468/CE a Consiliului din 28 iunie 1999 de stabilire a normelor privind exercitarea competențelor de executare conferite Comisiei ⁽¹⁾.
- (34) În special, Comisia ar trebui să fie împuternicită să modifice punctul 3 din partea B a anexei I la prezenta directivă. Deoarece această măsură are un domeniu general de aplicare și este destinată să modifice elemente neesențiale ale prezentei directive sau să o completeze prin adăugarea de noi elemente neesențiale, aceasta trebuie adoptată în conformitate cu procedura de reglementare cu control prevăzută la articolul 5a din Decizia 1999/468/CE,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Articolul 1

Obiect

În vederea obținerii unei stări chimice bune a apelor de suprafață și în conformitate cu dispozițiile și obiectivele stabilite la articolul 4 din Directiva 2000/60/CE, prezenta directivă stabilește standardele de calitate a mediului (SCM) pentru substanțele prioritare și pentru o serie de alți poluanți, astfel cum se prevede la articolul 16 din directiva menționată.

Articolul 2

Definiții

În sensul prezentei directive se aplică definițiile prevăzute la articolul 2 din Directiva 2000/60/CE.

Articolul 3

Standardele de calitate a mediului

(1) În conformitate cu articolul 1 din prezenta directivă și cu articolul 4 din Directiva 2000/60/CE, statele membre aplică SCM-urile stabilite în partea A din anexa I la prezenta directivă corpurilor de apă de suprafață.

Statele membre aplică SCM-urile corpurilor de apă de suprafață în conformitate cu cerințele stabilite în partea B din anexa I.

(2) Statele membre pot alege să aplice SCM-uri pentru sedimente și/sau biotă în locul celor stabilite în partea A din anexa I, pentru anumite categorii de ape de suprafață. Statele membre care aplică această opțiune:

(a) aplică, pentru mercur și compușii săi, un SCM de 20 μg/kg și/sau pentru hexaclorbenzen un SCM de 10 μg/kg și/sau pentru hexaclorbutadienă un SCM de 55 μg/kg, aceste SCM-uri fiind pentru țesuturile de probă (exprimat în greutate umedă), alegându-se indicatorul cel mai adecvat dintre cei pentru pești, moluște, crustacee și alte biota;

(b) stabilesc și aplică SCM-uri diferite de cele menționate la litera (a) pentru sedimente și/sau biota pentru substanțele specificate. Aceste SCM-uri oferă cel puțin același nivel de protecție ca și SCM-urile pentru apă, stabilite în partea A din anexa I;

(c) stabilesc, pentru substanțele menționate la literele (a) și (b), frecvența monitorizării biotei și/sau a sedimentului. Cu toate acestea, monitorizarea se efectuează cel puțin odată pe an, exceptând cazurile în care cunoștințele tehnice și opinia experților justifică un alt interval; și

(d) prin intermediul comitetului menționat la articolul 21 din Directiva 2000/60/CE, informează Comisia și alte state membre privind substanțele pentru care au fost stabilite SCM-uri în conformitate cu litera (b), motivele și bazele pentru care au ales această abordare, SCM-urile alternative pe care le-au fixat, inclusiv datele și metodologia pe baza cărora au fost obținute SCM-urile alternative, categoriile de ape de suprafață cărora li s-ar aplica, frecvența monitorizării planificate, împreună cu justificarea frecvenței alese.

În rapoartele pe care le publică în conformitate cu articolul 18 din Directiva 2000/60/CE, Comisia include un rezumat al informațiilor primite în conformitate cu litera (d) de mai sus și cu nota 9 la partea A din anexa I.

⁽¹⁾ JO L 184, 17.7.1999, p. 23.

(3) Statele membre iau măsurile necesare pentru a asigura analiza tendințelor pe termen lung a concentrațiilor substanțelor prioritare enumerate în partea A din anexa I care tind să se acumuleze în sedimente și/sau în biota (acordându-se o atenție deosebită substanțelor prevăzute cu numerele 2, 5, 6, 7, 12, 15, 16, 17, 18, 20, 21, 26, 28 și 30), pe baza monitorizării stării apei efectuate în conformitate cu dispozițiile articolului 8 din Directiva 2000/60/CE. Acestea iau măsurile destinate asigurării, sub rezerva articolului 4 din Directiva 2000/60/CE, că aceste concentrații nu cresc în mod considerabil în sedimentele și/sau în biota relevantă.

Statele membre stabilesc frecvența monitorizării sedimentelor și/sau biotei astfel încât să se poată furniza suficiente date pentru o analiză fiabilă a tendințelor pe termen lung. Ca orientare, monitorizarea ar trebui efectuată la fiecare trei ani, exceptând cazurile în care cunoștințele tehnice și raționamentul experților justifică un alt interval.

(4) Comisia analizează progresele tehnice și științifice, inclusiv finalizarea evaluărilor riscurilor menționate la articolul 16 alineatul (2) literele (a) și (b) din Directiva 2000/60/CE, precum și informațiile obținute din registrul substanțelor, pus la dispoziția publicului în conformitate cu articolul 119 din Regulamentul (CE) nr. 1907/2006, și propune, dacă este cazul, revizuirea SCM-urilor stabilite în partea A din anexa I la prezenta directivă, în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 251 din tratat, respectându-se calendarul prevăzut la articolul 16 alineatul (4) din Directiva 2000/60/CE.

(5) Punctul 3 din partea B a anexei I la prezenta directivă poate fi modificat în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 9 alineatul (3) din prezenta directivă.

Articolul 4

Zone de amestec

(1) Statele membre pot desemna zone de amestec adiacente punctelor de evacuare. Concentrațiile uneia sau mai multor substanțe enumerate în partea A din anexa I pot depăși SCM-urile aplicabile în cadrul acestor zone de amestec, cu condiția ca acestea să nu afecteze conformitatea restului corpului de apă de suprafață cu aceste standarde.

(2) Statele membre care desemnează zonele de amestec includ în planurile de gestionare a bazinelor hidrografice întocmite în conformitate cu articolul 13 din Directiva 2000/60/CE o descriere a:

(a) abordărilor și metodologiilor aplicate pentru a identifica aceste zone; și a

(b) măsurilor luate în vederea reducerii pe viitor a întinderii zonelor de amestec, cum ar fi cele luate în temeiul arti-

colului 11 alineatul (3) litera (k) din Directiva 2000/60/CE, sau prin revizuirea permiselor menționate în Directiva 2008/1/CE sau a regulamentelor anterioare menționate la articolul 11 alineatul (3) litera (g) din Directiva 2000/60/CE.

(3) Statele membre care desemnează zone de amestec se asigură că suprafața oricărei astfel de zone este:

(a) restricționată la proximitatea punctului de evacuare;

(b) proporțională în raport cu concentrațiile de poluanți la punctul de evacuare și având în vedere condițiile cu privire la emisiile de poluanți prevăzute în reglementările anterioare, precum autorizațiile și/sau permisele menționate la articolul 11 alineatul (3) litera (g) din Directiva 2000/60/CE și în orice alt document legislativ comunitar relevant, în conformitate cu aplicarea celor mai bune tehnici disponibile și cu articolul 10 din Directiva 2000/60/CE, în special după o revizuire a respectivelor reglementări anterioare.

(4) Ghidurile tehnice pentru identificarea zonelor de amestec se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare menționată la articolul 9 alineatul (2) din prezenta directivă.

Articolul 5

Inventarul emisiilor, evacuărilor și pierderilor

(1) Pe baza informațiilor obținute în conformitate cu articolele 5 și 8 din Directiva 2000/60/CE, în temeiul Regulamentului (CE) nr. 166/2006 și al altor date disponibile, statele membre stabilesc un inventar, inclusiv hărți, dacă acestea există, al emisiilor, evacuărilor și pierderilor pentru toate substanțele prioritare și toți poluanții enumerați în partea A din anexa I la prezenta directivă, pentru fiecare district de bazin hidrografic sau parte a unui district de bazin hidrografic de pe teritoriul acestora, inclusiv concentrația acestora din sedimente și biota, după caz.

(2) Perioada de referință pentru estimarea concentrațiilor poluanților care sunt înregistrate în inventarele la care se face referire la alineatul (1) este fixată la un an în perioada cuprinsă între 2008 și 2010.

Cu toate acestea, pentru substanțele prioritare sau poluanții menționați în Directiva 91/414/CEE, datele introduse pot fi calculate ca fiind media anilor 2008, 2009 și 2010.

(3) Statele membre comunică Comisiei inventarele întocmite în conformitate cu alineatul (1) din prezentul articol, menționând perioadele de referință respective, în conformitate cu obligațiile de raportare prevăzute la articolul 15 alineatul (1) din Directiva 2000/60/CE.

(4) Statele membre își actualizează inventarele în cadrul revizuirilor analizelor prevăzute la articolul 5 alineatul (2) din Directiva 2000/60/CE.

Perioada de referință pentru determinarea valorilor înregistrate în inventarele actualizate este anul precedent celui în care analiza trebuie încheiată. Pentru substanțele prioritare sau poluanții menționați în Directiva 91/414/CEE, datele introduse pot fi calculate ca fiind media celor trei ani anteriori încheierii analizei.

Statele membre publică inventarele actualizate în planurile lor actualizate de gestionare a bazinelor hidrografice, în conformitate cu articolul 13 alineatul (7) din Directiva 2000/60/CE.

(5) Comisia verifică, până în 2018, dacă emisiile, evacuările și pierderile înregistrate în inventar se apropie de valorile stabilite în cadrul obiectivelor de reducere sau de stopare prevăzute la articolul 4 alineatul (1) litera (a) punctul (iv) din Directiva 2000/60/CE, sub rezerva articolului 4 alineatele (4) și (5) din respectiva directivă.

(6) Ghidurile tehnice pentru elaborarea inventarelor se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare menționată la articolul 9 alineatul (2) din prezenta directivă.

Articolul 6

Poluarea transfrontalieră

(1) Un stat membru nu își încalcă obligațiile stabilite prin prezenta directivă prin depășirea limitei impuse de un SCM, în cazul în care poate demonstra că:

- (a) depășirea s-a datorat unei surse de poluare din afara jurisdicției naționale a acestuia;
- (b) datorită unei astfel de poluări transfrontaliere, nu a putut lua măsuri eficiente pentru a se conforma cu SCM-urile relevante; și
- (c) a aplicat mecanismele de coordonare stabilite la articolul 3 din Directiva 2000/60/CE și, după caz, a recurs la dispozițiile articolului 4 alineatele (4), (5) și (6) din directiva respectivă pentru corpurile de apă afectate de poluarea transfrontalieră.

(2) Statele membre utilizează mecanismul prevăzut la articolul 12 din Directiva 2000/60/CE pentru a furniza Comisiei informațiile necesare în situațiile prevăzute la alineatul (1) din acest articol, precum și un rezumat al măsurilor adoptate în legătură cu poluarea transfrontalieră, în cadrul planului de gestiune al bazinului hidrografic în cauză, în

conformitate cu obligațiile de raportare prevăzute la articolul 15 alineatul (1) din Directiva 2000/60/CE.

Articolul 7

Raportarea și reexaminarea

(1) Pe baza rapoartelor prezentate de statele membre, inclusiv a rapoartelor întocmite în conformitate cu articolul 12 din Directiva 2000/60/CE și, în special, cele cu privire la poluarea transfrontalieră, Comisia analizează necesitatea modificării actelor în vigoare și a adoptării unor măsuri suplimentare specifice la nivel comunitar, precum cele privind controlul emisiilor.

(2) Comisia prezintă un raport Parlamentului European și Consiliului, în cadrul raportului întocmit în conformitate cu articolul 18 alineatul (1) din Directiva 2000/60/CE, cu privire la:

- (a) concluziile reexaminării menționate la alineatul (1) din prezentul articol;
- (b) măsurile luate în vederea reducerii zonelor de amestec desemnate în conformitate cu articolul 4 alineatul (1) din prezenta directivă;
- (c) rezultatul verificării menționate la articolul 5 alineatul (5) din prezenta directivă;
- (d) situația privind poluarea din surse aflate în afara teritoriului Comunității.

Dacă este necesar, Comisia anexează la raportul respectiv propuneri adecvate.

Articolul 8

Revizuirea anexei X la Directiva 2000/60/CE

În cadrul revizuirii anexei X la Directiva 2000/60/CE, în conformitate cu articolul 16 alineatul (4) din respectiva directivă, Comisia evaluează, printre altele, substanțele prevăzute în anexa III la prezenta directivă în vederea posibilei identificări ca substanțe prioritare sau substanțe prioritare periculoase. Comisia prezintă rezultatul revizuirii sale Parlamentului European și Consiliului, până la 13 ianuarie 2011. Dacă este cazul, Comisia completează raportul cu propuneri adecvate, în special propuneri în vederea identificării unor noi substanțe prioritare sau substanțe prioritare periculoase sau a identificării anumitor substanțe prioritare ca substanțe prioritare periculoase, precum și în vederea elaborării unor standarde de calitate a mediului pentru apele de suprafață, sedimente sau biota, după caz.

*Articolul 9***Procedura comitetului**

(1) Comisia este asistată de comitetul menționat la articolul 21 alineatul (1) din Directiva 2000/60/CE.

(2) Atunci când se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5 și articolul 7 din Decizia 1999/468/CE, având în vedere dispozițiile articolului 8 din respectiva decizie.

Perioada prevăzută la articolul 5 alineatul (6) din Decizia 1999/468/CE se stabilește la trei luni.

(3) Atunci când se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5a alineatele (1)-(4) și articolul 7 din Decizia 1999/468/CE, având în vedere dispozițiile articolului 8 din respectiva decizie.

*Articolul 10***Modificarea Directivei 2000/60/CE**

Anexa X la Directiva 2000/60/CE se înlocuiește cu textul care figurează în anexa II la prezenta directivă.

*Articolul 11***Modificarea Directivelor 82/176/CEE, 83/513/CEE, 84/156/CEE, 84/491/CEE și 86/280/CEE**

(1) Anexa II la Directivele 82/176/CEE, 83/513/CEE, 84/156/CEE și, respectiv, 84/491/CEE se elimină.

(2) Partea B din secțiunile I-XI din anexa II la Directiva 86/280/CEE se elimină.

*Articolul 12***Abrogarea Directivelor 82/176/CEE, 83/513/CEE, 84/156/CEE, 84/491/CEE și 86/280/CEE**

(1) Directivele 82/176/CEE, 83/513/CEE, 84/156/CEE, 84/491/CEE și 86/280/CEE se abrogă la data de 22 decembrie 2012.

(2) Până la 22 decembrie 2012, statele membre pot efectua operațiuni de monitorizare și notificare în conformitate cu articolele 5, 8 și 15 din Directiva 2000/60/CE, în loc de a le efectua în conformitate cu directivele prevăzute la alineatul (1) al prezentului articol.

*Articolul 13***Transpunere**

(1) Statele membre pun în aplicare actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive până la 13 iulie 2010.

Atunci când statele membre adoptă aceste măsuri, ele conțin o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere cu ocazia publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.

(2) Comisiei îi sunt comunicate de către statele membre textele principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

*Articolul 14***Intrare în vigoare**

Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

*Articolul 15***Destinatari**

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Strasbourg, 16 decembrie 2008.

Pentru Parlamentul European

Președintele

H.-G. PÖTTERING

Pentru Consiliu

Președintele

B. LE MAIRE

ANEXA I

Standarde de calitate a mediului pentru substanțele prioritare și o serie de alți poluanți

PARTEA A: STANDARDELE DE CALITATE A MEDIULUI (SCM-URI)

MA: media anuală

CMA: concentrația maximă admisibilă

Unitate: [μg/l]

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
Nr.	Denumirea substanței	Numărul CAS ⁽¹⁾	MA-SCM ⁽²⁾ Ape interioare de suprafață ⁽³⁾	MA-SCM ⁽²⁾ Alte ape de suprafață	CMA-SCM ⁽⁴⁾ Ape interioare de suprafață ⁽³⁾	CMA-SCM ⁽⁴⁾ Alte ape de suprafață
(1)	Alaclor	15972-60-8	0,3	0,3	0,7	0,7
(2)	Antracen	120-12-7	0,1	0,1	0,4	0,4
(3)	Atrazin	1912-24-9	0,6	0,6	2,0	2,0
(4)	Benzen	71-43-2	10	8	50	50
(5)	Difenileter polibromurat ⁽⁵⁾	32534-81-9	0,0005	0,0002	nu se aplică	nu se aplică
(6)	Cadmium și compușii acestuia (în funcție de clasele de duritate a apei) ⁽⁶⁾	7440-43-9	≤ 0,08 (Clasa 1) 0,08 (Clasa 2) 0,09 (Clasa 3) 0,15 (Clasa 4) 0,25 (Clasa 5)	0,2	≤ 0,45 (Clasa 1) 0,45 (Clasa 2) 0,6 (Clasa 3) 0,9 (Clasa 4) 1,5 (Clasa 5)	≤ 0,45 (Clasa 1) 0,45 (Clasa 2) 0,6 (Clasa 3) 0,9 (Clasa 4) 1,5 (Clasa 5)
(6a)	Tetraclorură de carbon ⁽⁷⁾	56-23-5	12	12	nu se aplică	nu se aplică
(7)	Cloralcani C10-13	85535-84-8	0,4	0,4	1,4	1,4
(8)	Clorfenvinfos	470-90-6	0,1	0,1	0,3	0,3
(9)	Clorpirifos (Clorpirifos-etil)	2921-88-2	0,03	0,03	0,1	0,1
(9a)	Pesticide ciclodiene: Aldrin ⁽⁷⁾ Dieldrin ⁽⁷⁾ Endrin ⁽⁷⁾ Isodrin ⁽⁷⁾	309-00-2 60-57-1 72-20-8 465-73-6	Σ = 0,01	Σ = 0,005	nu se aplică	nu se aplică
(9b)	DDT total ⁽⁷⁾ ⁽⁸⁾ para-paraprim-DDT ⁽⁷⁾	nu se aplică 50-29-3	0,025 0,01	0,025 0,01	nu se aplică nu se aplică	nu se aplică nu se aplică
(10)	1,2-Diclorețan	107-06-2	10	10	nu se aplică	nu se aplică
(11)	Diclorometan	75-09-2	20	20	nu se aplică	nu se aplică
(12)	Di(2-etilhexil)ftalat (DEHF)	117-81-7	1,3	1,3	nu se aplică	nu se aplică
(13)	Diuron	330-54-1	0,2	0,2	1,8	1,8
(14)	Endosulfan	115-29-7	0,005	0,0005	0,01	0,004
(15)	Fluoranten	206-44-0	0,1	0,1	1	1
(16)	Hexaclorbenzen	118-74-1	0,01 ⁽⁹⁾	0,01 ⁽⁹⁾	0,05	0,05
(17)	Hexaclorbutadienă	87-68-3	0,1 ⁽⁹⁾	0,1 ⁽⁹⁾	0,6	0,6
(18)	Hexaclorciclohexan	608-73-1	0,02	0,002	0,04	0,02

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
Nr.	Denumirea substanței	Numărul CAS ⁽¹⁾	MA-SCM ⁽²⁾ Ape interioare de suprafață ⁽³⁾	MA-SCM ⁽²⁾ Alte ape de suprafață	CMA-SCM ⁽⁴⁾ Ape interioare de suprafață ⁽³⁾	CMA-SCM ⁽⁴⁾ Alte ape de suprafață
(19)	Izoproturon	34123-59-6	0,3	0,3	1,0	1,0
(20)	Plumb și compușii acestuia	7439-92-1	7,2	7,2	nu se aplică	nu se aplică
(21)	Mercur și compușii acestuia	7439-97-6	0,05 ⁽⁹⁾	0,05 ⁽⁹⁾	0,07	0,07
(22)	Naftalină	91-20-3	2,4	1,2	nu se aplică	nu se aplică
(23)	Nichel și compușii acestuia	7440-02-0	20	20	nu se aplică	nu se aplică
(24)	Nonilfenol (4-nonil-fenol)	104-40-5	0,3	0,3	2,0	2,0
(25)	Octilfenol ((4-(1,1',3,3'-tetrametilbutil)-fenol))	140-66-9	0,1	0,01	nu se aplică	nu se aplică
(26)	Pentaclorbenzen	608-93-5	0,007	0,0007	nu se aplică	nu se aplică
(27)	Pentaclorofenol	87-86-5	0,4	0,4	1	1
(28)	Hidrocarburi aromatice policiclice (HAP) ⁽¹⁰⁾	nu se aplică	nu se aplică	nu se aplică	nu se aplică	nu se aplică
	Benz (a) piren	50-32-8	0,05	0,05	0,1	0,1
	Benz(b) fluoranten	205-99-2	$\Sigma = 0,03$	$\Sigma = 0,03$	nu se aplică	nu se aplică
	Benz(k)-fluoranten	207-08-9				
	Benz (g,h,i)-perilen	191-24-2	$\Sigma = 0,002$	$\Sigma = 0,002$	nu se aplică	nu se aplică
	Indeno(1,2,3-cd)-piren	193-39-5				
(29)	Simazin	122-34-9	1	1	4	4
(29a)	Tetraclor-etilen ⁽⁷⁾	127-18-4	10	10	nu se aplică	nu se aplică
(29b)	Triclor-etilen ⁽⁷⁾	79-01-6	10	10	nu se aplică	nu se aplică
(30)	Compuși tributilstanici (Cation tributilstaniu)	36643-28-4	0,0002	0,0002	0,0015	0,0015
(31)	Tricloro-benzeni	12002-48-1	0,4	0,4	nu se aplică	nu se aplică
(32)	Tricloro-metan	67-66-3	2,5	2,5	nu se aplică	nu se aplică
(33)	Trifluralin	1582-09-8	0,03	0,03	nu se aplică	nu se aplică

(1) CAS: Serviciul de catalogare a substanțelor chimice (Chemical Abstract Service).

(2) Acest parametru reprezintă standardul de calitate a mediului exprimat ca valoare medie anuală (MA-SCM). Cu excepția unor dispoziții contrare, acesta se aplică concentrației totale a tuturor izomerilor.

(3) Apele interioare de suprafață cuprind râurile și lacurile, precum și corpurile de apă conexe, artificiale sau modificate substanțial.

(4) Acest parametru reprezintă standardul de calitate a mediului exprimat sub formă de concentrație maximă admisibilă (SCM-CMA). În cazul în care se indică faptul că SCM-CMA „nu se aplică”, valorile SCM-MA sunt considerate a asigura protecția împotriva nivelurilor maxime de poluare pe termen scurt în cazul evacuărilor continue, deoarece acestea sunt net inferioare valorilor definite pe baza toxicității acute.

(5) Pentru grupul de substanțe prioritare „difenileteri bromurați” (nr. 5) menționat în Decizia nr. 2455/2001/CE, s-a stabilit un SCM doar pentru numerele congenere 28, 47, 99, 100, 153 și 154.

(6) Pentru cadmiu și compușii acestuia (nr. 6) valorile reținute pentru SCM variază în funcție de duritatea apei, astfel cum a fost definită în funcție de următoarele cinci clase: clasa 1: <40 mg CaCO₃/l, clasa 2: 40 până la < 50 mg CaCO₃/l, clasa 3: 50 până la < 100 mg CaCO₃/l, clasa 4: 100 până la < 200 mg CaCO₃/l și clasa 5: ≥ 200 mg CaCO₃/l.

(7) Această substanță nu este substanță prioritară, ci unul dintre ceilalți poluanți pentru care SCM sunt identice cu cele stabilite în legislația aplicabilă înainte de 13 ianuarie 2009.

(8) DDT total cuprinde suma izomerilor 1,1,1-tricloro-2,2 bis (p-clorfenil) etan (număr CAS 50-29-3); număr UE 200-024-3); 1,1,1-tricloro-2 (o-clorfenil)-2- (p-clorfenil) etan (număr CAS 789-02-6); număr UE 212-332-5); 1,1-dicloro-2,2 bis (p-clorfenil) etilen (număr CAS 72-55-9; număr UE 200-784-6); și 1,1-dicloro-2,2 bis (p-clorfenil) etan (număr CAS 7254-8; număr UE 200-783-0).

(9) În cazul în care statele membre nu aplică SCM pentru biota, introduc SCM mai stricte pentru apă în vederea obținerii unui nivel de protecție similar cu SCM pentru biota prevăzute în articolul 3 alineatul (2) din prezenta directivă. Prin intermediul comitetului menționat la articolul 21 din Directiva 2000/60/CE, statele membre informează Comisia și alte state membre cu privire la motivele și bazele pentru care au ales această abordare, SCM alternative pe care le-au fixat, inclusiv datele și metodologia pe baza cărora au fost obținute SCM-urile alternative, categoriile de ape de suprafață pentru care se aplică.

(10) Pentru grupul de substanțe prioritare hidrocarburi aromatice policiclice (HAP) (nr. 28), trebuie respectat fiecare SCM în parte, și anume SCM pentru benz(a)piren și SCM stabilit pentru suma dintre benz(b)fluoranten și benz(k)fluoranten și SCM stabilit pentru suma dintre benz(g,h,i)perilen și indeno(1,2,3-cd)piren.

PARTEA B: APLICAREA SCM-URILOR PREVĂZUTE ÎN PARTEA A

1. Coloanele 4 și 5 din tabel: pentru orice corp de apă de suprafață, aplicarea MA-SCM înseamnă că, pentru fiecare punct de supraveghere reprezentativ al acestui corp de apă, media aritmetică a concentrațiilor măsurate în diferite perioade ale anului nu depășește valoarea standard.

Calculul mediei aritmetice, metoda analitică folosită și, în cazul în care nicio metodă analitică adecvată nu îndeplinește criteriile minime de performanță, metoda de aplicare a unui SCM, trebuie să fie conforme cu actele de punere în aplicare prin care se adoptă specificații tehnice pentru monitorizarea din punct de vedere chimic și pentru calitatea rezultatelor analitice în conformitate cu Directiva 2000/60/CE.

2. Coloanele 6 și 7 din tabel: pentru orice corp de apă de suprafață, aplicarea CMA-SCM înseamnă că, la oricare punct de supraveghere reprezentativ al acestui corp de apă, concentrația măsurată nu depășește valoarea standard.

Cu toate acestea, în conformitate cu secțiunea 1.3.4 din anexa V la Directiva 2000/60/CE, statele membre pot introduce metode statistice, precum calculul exprimat în centile, pentru a asigura un nivel acceptabil de încredere și precizie în stabilirea conformității cu CMA-SCM. În cazul în care procedează astfel, metodele statistice respective trebuie să fie în conformitate cu normele detaliate stabilite în conformitate cu procedura de reglementare menționată la articolul 9 alineatul (2) din prezenta directivă.

3. Cu excepția cadmiului, a plumbului, a mercurului și a nichelului (denumite în continuare „metale”), SCM-urile stabilite în prezenta anexă sunt exprimate în concentrații totale în întregul eșantion de apă. În cazul metalelor, SCM se referă la concentrația de substanțe dizolvate, și anume la faza dizolvată a unui eșantion de apă obținut prin filtrarea cu ajutorul unui filtru de 0,45 μm sau prin orice altă tratare anterioară echivalentă.

În evaluarea rezultatelor monitorizării în raport cu SCM-urile, statele membre pot ține cont de:

- (a) concentrațiile de fond naturale pentru metale și compușii acestora, în cazul în care acestea nu permit conformarea cu valoarea SCM; și
 - (b) duritatea, pH-ul sau alți parametri de calitate a apei care influențează biodisponibilitatea metalelor.
-

ANEXA II

Textul anexei X la Directiva 2000/60/CE se înlocuiește cu următorul text:

„ANEXA X

LISTA SUBSTANȚELOR PRIORITARE ÎN DOMENIUL APEI

Numărul	Număr CAS ⁽¹⁾	Număr UE ⁽²⁾	Denumirea substanței prioritare ⁽³⁾	Identificată ca substanță prioritar periculoasă
(1)	15972-60-8	240-110-8	Alaclor	
(2)	120-12-7	204-371-1	Antracen	X
(3)	1912-24-9	217-617-8	Atrazin	
(4)	71-43-2	200-753-7	Benzen	
(5)	nu se aplică	nu se aplică	Difenileter bromurat ⁽⁴⁾	X ⁽⁵⁾
	32534-81-9	nu se aplică	Pentabromodifenileter (numere de izomeri de poziție 28, 47, 99, 100, 153 și 154)	
(6)	7440-43-9	231-152-8	Cadmium și compușii acestuia;	X
(7)	85535-84-8	287-476-5	Cloralcani, C ₁₀₋₁₃ ⁽⁴⁾	X
(8)	470-90-6	207-432-0	Clorfenvinfos	
(9)	2921-88-2	220-864-4	Clorpirifos (Clorpirifos-etil)	
(10)	107-06-2	203-458-1	1,2-diclorețan	
(11)	75-09-2	200-838-9	Diclorometan	
(12)	117-81-7	204-211-0	Di(2-etilhexil)ftalat (DEHF)	
(13)	330-54-1	206-354-4	Diuron	
(14)	115-29-7	204-079-4	Endosulfan	X
(15)	206-44-0	205-912-4	Fluoranten ⁽⁶⁾	
(16)	118-74-1	204-273-9	Hexaclorobenzen	X
(17)	87-68-3	201-765-5	Hexaclorbutadienă	X
(18)	608-73-1	210-158-9	Hexaclorociclohexan	X
(19)	34123-59-6	251-835-4	Izoproturon	
(20)	7439-92-1	231-100-4	Plumb și compușii acestuia	
(21)	7439-97-6	231-106-7	Mercur și compușii acestuia	X
(22)	91-20-3	202-049-5	Naftalină	
(23)	7440-02-0	231-111-14	Nichel și compușii acestuia	
(24)	25154-52-3	246-672-0	Nonil-fenoli	X
	104-40-5	203-199-4	(4-(para)nonilfenol)	X
(25)	1806-26-4	217-302-5	Octil-fenoli	
	140-66-9	nu se aplică	(4-(1,1',3,3'-tetrametilbutil)-fenol)	
(26)	608-93-5	210-172-5	Pentaclorbenzen	X
(27)	87-86-5	231-152-8	Pentaclorfenol	

Numărul	Număr CAS ⁽¹⁾	Număr UE ⁽²⁾	Denumirea substanței prioritare ⁽³⁾	Identificată ca substanță prioritar periculoasă
(28)	nu se aplică	nu se aplică	Hidrocarburi aromatice policiclice	X
	50-32-8	200-028-5	(Benz(a)piren)	X
	205-99-2	205-911-9	(Benz(b)fluoranten)	X
	191-24-2	205-883-8	(benz(g,h,i)perilen)	X
	207-08-9	205-916-6	(Benz(k)fluoranten)	X
	193-39-5	205-893-2	(Indeno-(1,2,3-cd)-piren)	X
(29)	122-34-9	204-535-2	Simazin	
(30)	nu se aplică	nu se aplică	Compuși tributilstanici	X
	36643-28-4	nu se aplică	(Cation tributilstaniu)	X
(31)	12002-48-1	234-413-4	Triclorbenzeni	
(32)	67-66-3	200-663-8	Triclormetan (cloroform)	
(33)	1582-09-8	216-428-8	Trifluralin	

⁽¹⁾ CAS: Serviciul de catalogare a substanțelor chimice (Chemical Abstract Service).

⁽²⁾ Număr UE: Inventarul european al substanțelor chimice existente introduse pe piață (IESCE) sau Lista europeană a substanțelor notificate (LESCN).

⁽³⁾ Atunci când un grup de substanțe a fost selectat, se menționează un reprezentant tipic al acestui grup, cu titlul de parametru indicativ (între paranteze și fără număr). Pentru aceste grupuri de substanțe, parametrul indicativ trebuie definit prin metoda analitică.

⁽⁴⁾ Aceste grupe de substanțe includ, în general, un număr mare de compuși individuali. Pentru moment, nu pot fi oferți parametri indicativi adecvați.

⁽⁵⁾ Numai difenileter, derivat pentabromurat (număr CAS 32534-81-9).

⁽⁶⁾ Fluorantenu figurează pe listă ca indicator al altor hidrocarburi aromatice policiclice mai periculoase.”

ANEXA III

**SUBSTANȚE CARE FAC OBIECTUL UNEI REVIZUIRI ÎN VEDEREA POSIBILEI LOR IDENTIFICĂRI CA
SUBSTANȚE PRIORITARE SAU SUBSTANȚE PRIORITAR PERICULOASE**

Număr CAS	Număr UE	Denumirea substanței
1066-51-9	—	AMPA
25057-89-0	246-585-8	Bentazon
80-05-7		Bisfenol A
115-32-2	204-082-0	Dicofol
60-00-4	200-449-4	EDTA
57-12-5		Cianură liberă
1071-83-6	213-997-4	Glifosat
7085-19-0	230-386-8	Mecoprop (MCP)
81-15-2	201-329-4	Xilen de mosc
1763-23-1		Sulfanat de perfluorooctan (PFOS)
124495-18-7	—	Chinoxifen (5,7-diclor-4-(p-fluorofenoxi) chinolină) Dioxină PCB